

и здрав да си, аз да те убивам?! Моля ти се, не ме задържай, пусни ме да мина!

– Не може да минеш, сине! Трябва да се бием.

– Ами... да се бием.

С Господ напред – почнали. Старецът взел един тон тежест и – ха върху момчето. Като му фраснало момчето един юмрук, съборило го. Старецът, дето с една ръка хиляда кола обелвал, направил сметка колко е силен сега момъкът. Много-малко, три гена и три ноци се били и не могли да се победят. Нали не искало да посече стареца, момчето започнало да плаче.

– Отец божи, пусни ме да си ходя, моля те! Извадя ли ножа, ще те убия!

– Не, сине, не мога да те пусна, трябва да те убия. Ти не си вече голяма хала – казал (старецът) сърдито.

– Ти искаш, дядо, да ме убиеш, но аз ще изкарам ножа и ще ти посека главата.

Щрап ножа и докато иде да вземе топора старецът – щрап – момчето му отсякло главата.

Дошъл си, отворил вратата, погледнал жена си – лежи като умряла. Извадил шишенцето, един път, два, на третия път ѝ пръснал в ноздрите, а тя се хванала за главата:

– Апчи, апчи – хоп и се събудила.

– Ей, жено, питаш ли ми сърцето! Три години със земята се борих. Къде съм ял, къде не, докато ти намеря лек.

– Какво става с теб, аз те забравих. Мойте сестри дойдоха на гости, аз им показах всичко, а те излязоха мръсници. Извадих огледалото и поисках една кошница череши. Изскочи една кошница череши пред тях, докато ядяха, все се споглеждаха в очите. Поискаха ми огледалото, дадох им го, а те ме проклеха докато си жив, аз да спя, а когато умреш, тогава да се събудя.

– Аха, така ли?

– Така е, любими.

Ударил три пъти с крак по земята и – щрап – пепелянката пред него.

– Сестро, имаме едно огледало, счупиха ни го душманите. Искам да намериш поне едно парченце.

Тук-там, тук-там пепелянката намерила едно парченце. Момчето взело парчето и тогава казало:

– Слушай, тука е имало жени, тази, която е проклела жена ми,